

EL TEMPS

Biketrial.

Les seleccions esportives catalanes, a la sala d'espera

Vint federacions esportives han aconseguit, els darrers anys, el reconeixement que els permet de competir internacionalment. Amb el canvi de govern a la Generalitat, la Plataforma Proseleccions i les federacions reconegudes o que treballen per a ser-ho resten a l'espera de saber quina política impulsarà el nou executiu en aquesta matèria.

La lluita pel reconeixement de les seleccions esportives de Catalunya ha topat sempre amb l'oposició activa de les institucions de l'estat espanyol i la capacitat de maniobra de la seva diplomàcia internacional. L'exemple demolidor d'aquesta lluita

titànica és l'episodi pel reconeixement internacional de la Federació Catalana de Patinatge, amb la selecció d'hoquei patins. Ja amb un reconeixement provisional a la mà, els representants catalans d'aquest esport van veure com les maniobres de sotamà de les institucions

espanyoles aconseguen fer enrere el reconeixement de la Federació Internacional de Patinatge (FIRS). Així i tot, l'enginy dels representants catalans d'aquest esport va servir per a trobar el reconeixement, en aquest cas, de la Confederació Sud-Americana del Patí (CSP).

Qui va seguir aquella polèmica va ser Ivan Tibau, una de les figures de l'hoquei català, que el 2003 ja va anunciar que no volia tornar a competir amb la selecció espanyola d'hoquei, vista la impossibilitat de fer-ho amb la catalana d'una manera oficial. L'agost del 2008, a Lloret de Mar, la seva població natal, un partit entre l'equip local i la selecció catalana servia d'homenatge per a concloure la carrera d'aquest excel·lent esportista. Però abans, el 2004, prèviament a les maniobres espanyoles per a desfer el reconeixement provisional de la FIRS, Tibau va conquerir –ara sí amb la selecció catalana– el Mundial B d'hoquei patins de Macau.

Ara, amb el canvi de govern a la Generalitat de Catalunya, Artur Mas ha cridat Tibau a incorporar-se al *govern dels millors*, com a secretari general de l'Esport. Una notícia que va ser ben rebuda per tots aquells que durant els darrers anys, com Tibau, han participat en el compromís i el treball per a assolir

Futbol sala.

el reconeixement internacional de les seleccions esportives de Catalunya.

Tibau ha estat quatre anys regidor d'Esports, per CiU, a l'Ajuntament de Lloret de Mar, i ha treballat a la sectorial d'esports de CDC, a Girona, presidida per Josep Maldonado, ex-secretari general d'Esports als anteriors governs de CiU. Precisament ha estat Maldonado un dels principals avaladors de Tibau en el seu nomenament recent.

“Sense independència no hi ha seleccions”. Els primers passos de Tibau al nou càrrec com a màxim responsable en matèria d'esport de l'executiu català han refredat una mica les expectatives inicials. Així, per exemple, en una entrevista publicada a *El 9 esportiu*, Tibau advertia que no és possible el reconeixement de seleccions sense tenir un estat propi: “És impossible. Sí hi hagués una federació olímpica amb un buit legal i acceptés una federació catalana perdria la seva condició olímpica. La Carta Olímpica ho deixa ben clar. No hi pot haver països que no siguin estat. Siguem realistes. Si no es pot, no es pot.”

Aquestes declaracions i les retallades pressupostàries generalitzades al govern català han encès les alarmes entre alguns dels sectors més implicats en la lluita pel

reconeixement internacional de l'esport català.

La Plataforma Proseleccions entén que pugui haver-hi retallades pressupostàries que afectin els recursos destinats al reconeixement internacional de les seleccions de Catalunya. Però no comparteix el fet de no ser tinguda com a interlocutor vàlid en aquest àmbit, que es pugui posar en perill la feina feta fins ara o que no s'aprofiti la seva experiència internacional i les seves relacions amb el món esportiu. De moment, el nou secretari de l'Esport ja s'ha reunit amb representants de la Plataforma Proseleccions, juntament amb Maldonado, per tal de parlar de quin serà l'àmbit de col·laboració entre el govern i aquesta entitat.

Sigui com sigui, la Plataforma Proseleccions considera que sí que hi ha marge per a aconseguir el reconeixement internacional de noves federacions catalanes. Posa d'exemple la quinzena de federacions que des del 2004 han aconseguit el reconeixement internacional, i la d'alguna més amb què, actualment, hi ha molt de terreny avançat, tot esperant a veure quina serà l'estratègia que l'executiu català marcarà d'ara endavant.

El nou secretari general de l'Esport reconeix la feina feta per aquesta orga-

nització, tot i que considera que cal cercar noves fórmules per tal de recuperar “la flama” del suport a les seleccions, perquè al seu parer “la cosa està molt apagada”.

Algunes federacions es troben enmig de la incertesa, especialment, aquelles que ja han estat reconegudes, o aquelles que treballen per a ser-ho. Les primeres perquè necessiten el suport institucional, com a qualsevol altre país, per a poder pagar les despeses addicionals que implica competir internacionalment, sobretot en federacions d'esports minoritaris. Les segones, perquè temen que sense una implicació del govern català encara se'ls farà més difícil d'atènyer els seus objectius.

Vèncer recels. Per a obtenir nous reconeixements internacionals de federacions catalanes és important, per a la Plataforma Proseleccions, que hi hagi una estreta col·laboració amb la Generalitat. Tot amb tot, aquesta entitat té clar que, com a entitat jurídica privada i independent, continuarà treballant per aquests reconeixements. Sap que darrere té l'aval de més de 520.000 signatures que el 1998 van recollir per a impulsar la modificació de la llei catalana de l'esport, a fi d'incloure-hi el reconeixement internacional de les federacions esportives catalanes (només en calien 50.000). Un aval que reconeix el secretari general de l'Esport. I, de fet, Ivan Tibau ha donat suport, com a referent esportiu, a la Plataforma en nombroses ocasions.

Però, de moment, alguns sectors de CiU tenen reserves sobre el paper que ha de tenir la Plataforma, una entitat que consideren massa propera a Esquerra. La Plataforma Proseleccions nega aquesta percepció i reivindica la transversalitat política i ideològica de l'entitat, que té com a objectiu principal continuar treballant pel reconeixement de seleccions. Defensen que ho van fer lleialment amb l'anterior govern, l'àrea d'Esports del qual era portada per persones vinculades a Esquerra. Ara, demanen de poder continuar treballant amb el govern de CiU. I recorden que als òrgans de la junta directiva hi ha gent independent, i també gent propera a formacions com ara CiU, ERC, SI o les CUP, però que totes tenen en comú la voluntat de defensar les seleccions esportives catalanes.

Seleccions catalanes reconegudes internacionalment

- 1. Curses de muntanya
- 2. Patinatge
- 3. Korfball
- 4. Pitch & Putt
- 5. Ball esportiu

- 6. Biketrial
- 7. Bitlles i Bowling
- 8. Físico-culturisme
- 9. Futbol australià
- 10. Fistball

- 11. Futbol sala
- 12. Fut-tennis
- 13. Futvolei
- 14. Icestock
- 15. Karate

- 16. Raquetbol
- 17. Touch Rugby
- 18. Rugby Lliga
- 19. Tambori
- 20. Twirling

La UFEC, el tercer en discòrdia.

El president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), David Moner, també espera veure com es redefeixen les polítiques esportives del nou govern. De fet, la UFEC no veuria malament que es reduís el paper de la Plataforma Proseleccions, entitat amb la qual no manté unes relacions especialment bones. Moner no ha estalviat mai crítiques a la Plataforma, perquè considera que “només ha servit per llançar diners”. Moner, considera, en canvi, que la UFEC no viu del diner públic. Així i tot, bona part dels recursos d'aquesta entitat provenen de la concessió de la

gestió d'instal·lacions esportives públiques. Sigui com sigui, la Plataforma creu que la UFEC, “com a entitat de govern, es una institució necessària, perquè fa un servei i defensa les federacions esportives i la plataforma”, a l'hora que consideren que ambdues associacions “estem condemnades a entendre'ns pel bé de l'esport català i el seu reconeixement internacional.

Sergi Blázquez, membre de la junta directiva de la Plataforma Proseleccions, explica que l'entitat “mantindrà, sigui com sigui, la seva feina”. És a dir, pensa que cal “negociar amb les federacions internacionals, estudiar estatuts, i fer tant

com calgui per a veure quines nous reconeixements són possibles”. La via del reconeixement olímpic català és tancada, gràcies a la reforma de la Carta Olímpica que va impulsar Joan Antoni Samaranch, que només admet comitès olímpics d'estats reconeguts per l'ONU. Tot amb tot, Blázquez diu que, gràcies a la feina de la Plataforma, s'han aconseguit victòries legals, com ara la sentència del TAS, del 23 d'abril del 2008 a favor de la Federació de Bowling. Un precedent que valida la possibilitat d'aconseguir, en el futur, més reconeixements.

Enric Rimbau